

af mine Ord, men, sagde han, han kan ikke forstaa, at jeg, som tidligere har stillet mig saa afvisende, nu pludselig er bleven villig til Forhandling, og han drog saa Forhandlinger frem fra Højres Delegeretmøde og sligt, som jeg finder ikke vedkommer Sagen her, og som ikke — hvis det kan tilfredsstille det ærede Medlem — har haft afgørende Indflydelse paa min Stilling. Jeg benægter imidlertid lige overfor det ærede Medlem, at jeg altid har stillet mig afgjort afvisende paa dette Omraade. Der har været afgivet en Betænkning, hvori vort Parti har gjort forskellige Indrømmelser, men vor Stilling har selvfølgelig været og maattet være præget af, at der fra anden Side ikke er vist den allermindste Antydning af Forsøg paa eller Villighed til Overenskomst. Der har ikke i mine tidligere Ord eller tidligere Stilling nogen Sinde været udtalt, at jeg ikke var villig til Forhandling, ikke var villig til at forsøge om muligt at bøje de forskellige Anskuelser sammen. Om det ærede Medlem vil kalde det at gaa til Canossa, at jeg vedblivende er villig til Forhandling, det overlader jeg til ham, men jeg fastholder, at jeg fra Begyndelsen af denne Sag har været villig til Forhandling akkurat ligesom i Dag.

Brandes: Det ærede Medlem, der nu talte, var saa beskeden, at jeg næsten ikke tør henvende mig til ham, men naar han mener, at han er saa ubetydelig her i Salen, at det er ganske urimeligt at beskæftige sig med ham, maa jeg dog erindre om, at han repræsenterer det største Mindretal her i Salen, og det maa dog ogsaa altid betyde noget, hvad det ærede Medlem mener, selv om man nu ikke vil tillægge ham som Privatmand — for at bruge et Udtryk, der er anvendt af et andet æret Medlem — nogen særlig Vægt. Men det ærede Medlem tager fejl, naar han siger, at Højres Stilling har været ens i denne Sag, thi det, jeg refererede til, var et æret Medlem, der i Fjor talte paa Højres Vegne, og som sagde, at det var Tidsspilde at beskæftige sig videre med denne Sag, fordi Højre nu en Gang havde taget sit Standpunkt til den baade i Enkeltheder og i Principper. Naar det i Fjor var Tidsspilde at beskæftige sig med

Sagen, medens det ærede Medlem i Aar erklærer, at han er redebon til Forhandling — og saaledes endte jo i Virkeligheden det ærede Medlems Udtalelser ved 1ste Behandling —, saa er der dog derigennem skabt en vis Ulighed i Højres Stilling. — Det ærede Medlem vilde ikke tillade mig at sige nogle Ord om Delegeretmødet. Jeg sagde saa lidt, som det vel kunde være muligt, derom. Der er fra dette Delegeretmøde fra Højres Side udsendt en officiel Beretning om, hvad der skete, og man vil dog ikke kunne lade være at tillægge det en vis politisk Betydning, naar et af de største Partier her i Landet holder Delegeretmøde, vedtager en Resolution og fører en Forhandling, der meddeles Offentligheden. Paa dette Delegeretmøde hændte jo det, at der var indtrængende Opfordringer fra Højres Side om at opgive Modstanden mod Enkeltklassevalg ved de kommunale Raad; man forlangte jo endog dette ind i Resolutionen. Skulde det virkelig være urimeligt og upassende her i Salen at meddele eller henvise til, hvad der skete paa Højres Delegeretmøde, som er en rent officiel Institution?

Jeg kan imidlertid kun glæde mig, hvis det ærede Medlem har forladt sin Stilling, hvis det ærede Medlem nu ikke mere gør en principiel Modstand mod dette Forslag. Jeg har forstaaet, at Højres Stilling indtil nu gik ud herpaa; hvis man nu altsaa siger: Vi opgive vor principielle Stilling; de Ændringsforslag, vi nu have opstillet, ere kun opstillede paa Skrømt, de betyde ikke noget, de betyde kun Lysten efter at komme i Fællesudvalg, ja, saa er jeg glad over, at det ærede Medlem indtager denne Stilling, men jeg maa dog have Lov til at sige, at den er meget forskellig fra, hvad der var Højres Stilling før. Overhovedet er det jo Kendetegnet for denne Forhandling, at man ønsker hurtigst muligt at komme i Fællesudvalg. Det ærede Medlem (Madsen-Mygdal), der fører Ordet for Regeringspartiet, vilde endda udtrykke sin Paaskønnelse af, at dette Ændringsforslag var stillet, fordi det dog altid var en Maade, paa hvilken man kunde komme i Fællesudvalg. Den højt-ærede Minister indskrænkede egentlig ogsaa sine Bemærkninger dertil, at han